

**Sentencja**

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej zostaje obciążony kosztami postępowania.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 209 z 31.7.2010.

**Skarga wniesiona w dniu 18 kwietnia 2011 r. — Staelen przeciwko Rzecznikowi Praw Obywatelskich**

(Sprawa T-217/11)

(2011/C 204/44)

Język postępowania: francuski

**Strony**

Strona skarżąca: Claire Staelen (Bridel, Luksemburg) (przedstawiciele: L. Levi i M. Vandenbussche, adwokaci)

Strona pozwana: europejski Rzecznik Praw Obywatelskich

**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od Rzecznika Praw Obywatelskich na rzecz strony skarżącej zapłaty kwoty 559 382,13 EUR netto tytułem naprawienia szkody poniesionej w przeszłości, powiększonej o odsetki za zwłokę zgodnie ze stawką Europejskiego Banku Centralnego podwyższoną o dwa punkty;
- zasądzenie od Rzecznika Praw Obywatelskich zapłaty na rzecz wspólnotowej kasy emerytalnej składek na emeryturę na rzecz strony skarżącej, odpowiadających wynagrodzeniu podstawowemu wyliczonemu dla okresu od czerwca 2005 r. do kwietnia 2011 r., mianowicie łącznej kwocie 482 225,97 EUR;
- zasądzenie od Rzecznika Praw Obywatelskich zapłaty na rzecz strony skarżącej comiesięcznie, począwszy od maja 2011 r. do marca 2026 r. kwot netto odpowiadających wynagrodzeniu określonymu dla urzędników kategorii AD począwszy od kategorii zaszeregowania AD 9 stopień 2, drugi rok, biorąc pod uwagę normalny przebieg kariery urzędnika należącego do tej samej grupy zaszeregowania, uzupełnionej przez odpowiednie składki na rzecz kasy emerytalnej i na ubezpieczenie chorobowe;
- zasądzenie od Rzecznika Praw Obywatelskich zapłaty na rzecz strony skarżącej kwoty 50 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;
- obciążenie Rzecznika Praw Obywatelskich całością kosztów postępowania.

**Zarzuty i główne argumenty**

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy nieprzeprowadzenia wszystkich uzasadnionych dochodzeń w celu wyjaśnienia wszelkich przypadków ewentualnej złej administracji w ramach prowadzenia akt strony skarżącej przez Parlament Europejski. Strona skarżąca zarzuca stronie pozwanej błędne działanie i w konsekwencji naruszenie art. 3 ust. 1 decyzji 94/262/EWWiS, WE, Euratom, w sprawie przepisów i ogólnych warunków regulujących wykonywanie funkcji Rzecznika Praw Obywatelskich (Dz.U. L 113, s. 15).
- 2) Zarzut drugi dotyczy oczywistego błędu w ocenie, ponieważ strona pozwana przekroczyła granice uznania przysługującego jej w zakresie badania zasadności skargi i w ramach wykonywania przez siebie zadań popełniła błąd mogący doprowadzić do poniesienia przez stronę skarżącą szkody.
- 3) Zarzut trzeci dotyczy braku bezstronności, obiektywności i niezależności, złej wiary i nadużycia kompetencji, ponieważ strona pozwana po pierwsze zawarła umowę o współpracę z Parlamentem Europejskim i po drugie uniknęła bez uzasadnienia udzielenia odpowiedzi na centralne pytania związane z wniesioną skargą.
- 4) Zarzut czwarty dotyczy naruszenia zasad staranności i dobrej administracji. Strona skarżąca zarzuca stronie pozwanej, po pierwsze, niewzięcie pod uwagę całokształtu elementów mogących mieć wpływ na decyzję wydaną przez nią w ramach badania sytuacji strony skarżącej, po drugie, odmówienie przedstawienia dokumentów, na podstawie których strona pozwana oparła swoją decyzję i, po trzecie, naruszenie rozsądnego terminu na przeprowadzenie procedury.

**Skarga wniesiona w dniu 28 kwietnia 2011 r. — Republika Grecka przeciwko Komisji**

(Sprawa T-233/11)

(2011/C 204/45)

Język postępowania: grecki

**Strony**

Strona skarżąca: Republika Grecka (przedstawiciele: B. Asimakopoulou, G. Kanellopoulou, A. Iosifidou i P. Mylonopoulou)

Strona pozwana: Komisja Europejska

**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji
- obciążenie Komisji kosztami postępowania

**Zarzuty i główne argumenty**

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2011) 1006 wersja ostateczna z dnia 23 lutego 2011 r. dotyczącej pomocy państwa C 48/2008 (ex NN 61/2008), którą to pomoc Grecja przyznała na rzecz przedsiębiorstwa Ellinikos Krysos A.E.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty:

W ramach zarzutu pierwszego skarżąca podnosi, że pozwana naruszyła postanowienia traktatów (art. 107 ust. 1 i art. 108 ust. 2 TFUE, dawnych art. 87 ust. 1 i art. 88 ust. 2 WE) poprzez ich niewłaściwą wykładnię i nieprawidłowe zastosowanie, będące wynikiem błędu dotyczącego zbiegu oceny okoliczności faktycznych i ich oceny w odniesieniu do pojęcia pomocy państwa.

Na poparcie pierwszej części tego zarzutu, odnoszącej się do środka pomocowego nr 1 (sprzedaży kopalni Cassandra po cenie niższej od ich wartości rynkowej) skarżąca podnosi: a) nieprawidłową ocenę zaistnienia pomocy, będącą wynikiem oczywistego błędu, jeśli chodzi o rolę państwa, występującego wyłącznie w charakterze pośrednika, i o brak wykorzystania środków państwowych przy spornym przeniesieniu własności; b) (tytułem posiłkowym) nieprawidłową ocenę zastosowania kryterium prywatnego inwestora; c) (dalszym tytułem posiłkowym) błędną ocenę przyznania subwencji, będącą wynikiem oczywistego błędu przy określeniu wartości kopalni, gruntu i naturalnego złoża mineralnego oraz rzekomej rzeczywistej działalności kopalni w okresie sprzedaży; d) (jeszcze dalszym tytułem posiłkowym) niewłaściwą ocenę zakłócenia konkurencji, a także wpływu na wymianę między państwami członkowskimi.

Na poparcie drugiej części zarzutu pierwszego, odnoszącej się do środka pomocowego nr 2 (zwolnienia z zapłaty podatku z tytułu przeniesienia własności), skarżąca podnosi niewłaściwą ocenę przyznanej subwencji oraz zakłócenia konkurencji przypisywanego skarżącej, a także wpływu na wymianę między państwami członkowskimi.

W ramach zarzutu drugiego skarżąca wskazuje, że pozwana naruszyła postanowienie art. 14 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia (WE) nr 659/1999<sup>(1)</sup> w odniesieniu do konieczności odzyskania pomocy, ze względu na naruszenie zasad proporcjonalności, lojalnej współpracy, pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań.

Na poparcie tego zarzutu skarżąca podnosi, że w świetle powyższych zasad pozwana niewłaściwie wyważyła ryzyko zakłócenia konkurencji i korzyść wynikającą z dalszego prowadzenia działalności przez sporne kopalnie.

Wreszcie, w ramach zarzutu trzeciego, skarżąca wskazuje, że pozwana naruszyła obowiązek uzasadnienia (art. 296 TFUE, dawny art. 253 WE) w odniesieniu do istnienia pomocy państwa, a także jej zgodności z rynkiem wewnętrznym.

Na poparcie tego zarzutu skarżąca podnosi, że pozwana nie wyjaśniła, dlaczego cena zbycia kopalni Cassandra, w sposób oczywisty pochodzących ze środków prywatnych, miałyby stanowić pośrednią lub bezpośrednią stratę środków państwowych, którą można przypisać państwu, ani dlaczego uznała, że w niniejszym przypadku powinny zostać uiszczone oba podatki z tytułu przeniesienia własności, zarówno kopalni, jak i gruntu,

nie zaś wyłącznie podatek dotyczący kopalni. Ponadto dla celu określenia wartości kopalni, gruntu i złoża mineralnego pozwana nie wyjaśniła przyznania subwencji, wybiórczo opierając się częściowo na oświadczeniach Behre Dolbear, a częściowo na swojej arbitralnej argumentacji, którą co więcej zastosowała w sposób wewnętrznie sprzeczny, jeśli chodzi o ujemną wartość zamkniętych kopalni.

<sup>(1)</sup> Rozporządzenie Rady (WE) nr 659 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE.

## Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2011 r. — Lidl Stiftung przeciwko OHIM — Lactimilk (BELLRAM)

(Sprawa T-237/11)

(2011/C 204/46)

Język skargi: angielski

### Strony

Strona skarżąca: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat T. Träger)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Lactimilk, SA (Madryt, Hiszpania)

### Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— Stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 1 marca 2011 w sprawie R 1154/2009-4; oraz

— obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

### Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: oznaczenie słowne „BELLRAM” dla towarów z klasy 29 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 5074281

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: druga strona postępowania przez Izbą Odwoławczą

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: hiszpański graficzny znak towarowy „RAM” zarejestrowany pod nr 2414439 dla towarów z klasy 29; hiszpański graficzny znak towarowy „Ram” zarejestrowany pod nr 98550 dla towarów z klasy 29; hiszpański słowny znak towarowy „RAM” zarejestrowany pod nr 151890 dla towarów z klasy 29